

2) Na tech křížních cestách
hrob mně vykopajte,

z mej ostrej šablenky
kříž mi udělajte.

Kdo půjde, pojede,
každý si zpomene:

Tu leží Janíček,
dvanáctý zbojníček,

co nám ukazoval
přes hory chodníček.

181. POROUBANÝ

382.

Z Horní Moštěnice u Přerova

Vy-le-tě-la ho-lu-bi-čka, aj, vy-le-tě-la ho-lu-bi-čka, aj, od só-se-dů z o-ký-ne-čka.

Vyletěla holubička,
ai, vyletěla holubička,
ai, od sósedů z okýnečka.

Sedla sobě na bránečku:
Copak děláš, můj synečku?

U synečka za dveřama
stojí lože s peřinama.

Na tom loži synek leží,

poróbanó hlavu drží.

Cos, má milá, cos dělala,
žes synečka róbat dala?

Bránila sem, nemohla sem,
vezma šátek, plakala sem.

Sósedova stěna bílá,
teče po ní krev nevinná.*)

Panenko ju zaličuje,
krev nevinná přestupuje.

»Nepřestupuj, krev nevinná,
bývalas mně kdysi milá.«

Nezaličuj, nezaléčíš,
pokad se s ním nerozlóčíš.

Už je stěna zalíčená,
má milá s ním rozlóčená.

*) celá krvjú oprščená.

383. *Jiné čtení*

Od Kyjova

Pásli voly volařici
při tej našej rúbanici.

Přišli na ně, přišli drábi,
volečky jim zajímali.

Volečků jim nezajali,
hlavičky jim porúbali.

Podaj, milá, šatu tenkú,
nech zavážu svú hlavěnkú.

A hned milá nemeškala,
vyšívaný šátek vzala.

Podaj, milá, šátek jinší,
co by byla škoda menší.

Šátek bude, ty nebudeš,
ty mně, milý, v rukách umřeš.

Zvoňte, zvony, na vše strany,
umřelo mé potěšení.

Zvoňte, zvony, po všem světě,
už na milém tráva kvete.

384. *Jiné čtení a pěnění*

Od Brna z Kohoutovic

Na ko-hó-to-ským vi-no-hra-de, le-ží tam šu-haj po-ró-ba-né, po-ró-ba-né.

Na kohótoským vinohrade,
leží tam šuhaj poróbané, poróbané.

Přišla ti k němu jeho milá,
slověnko k němu promlouvala.

Kde pak's, panenka, kde pak's bela,
že si mě bránit nechodila?

A bránila sem, hájila sem,
vezma šáteček, plakala sem.

Vezmi, panenka, šatu bíló
a zakré mně mó krev nevinnó.

Hať nad nó vrane nekvákajó
a černý voči neplakajó.